

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 18 września 2014 r.

DOLiS/DEC- 914/14/72833,72876

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M.M. zam. w [...], na zaniechanie wykonania przez Księdza Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...], z siedzibą w [...], obowiązku uaktualnienia jego danych osobowych,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] maja 2011 r. wpłynęła skarga Pana M.M., zam. w [...], zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...], z siedzibą w [...], zwanego dalej Proboszczem Parafii.

Skarżący zarzucił Proboszczowi Parafii, iż mimo złożenia przez niego oświadczenia woli o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego nie została o tym fakcie zamieszczona stosowna adnotacja w księdze chrztu. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) wydanie decyzji administracyjnej zobowiązującej Proboszcza W.A. do sprostowania moich nieaktualnych danych osobowych na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 – na podstawie art. 12 pkt 2 Ustawy”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżący w piśmie z dnia [...] kwietnia 2011 r., skierowanym do Proboszcza Parafii oświadczył, iż cyt.: „na podstawie art. 60 kc, korzystając ze swoich praw zawartych w art. 2

pkt 2a Ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (...) z dniem dzisiejszym występuję z Kościoła Katolickiego, tj. wycofuję zgodę na podleganie jego doktrynie (Katechizm) i prawu (Kodeks Prawa Kanonicznego). Oświadczam, że w oparciu o jej art. 2 pkt 5 nie zamierzam tej decyzji uzasadniać poza tym, że nie chcę do niego należeć. Informuję także, że rezygnuję z »czasu do namysłu« gdyż decyzję już podjąłem, a pozbawienie mnie praw przysługującym katolikom jest dla mnie oczywiste. Ponadto nie wyrażam zgody na przekazywanie informacji o tej decyzji osobom trzecim. Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 Ustawy o ochronie danych osobowych (...) proszę Księdza, jako administratora moich danych osobowych, o ich uaktualnienie w księdze chrztów (nr aktu 59), przez naniesienie adnotacji o treści »Dnia [...] kwietnia 2011 formalnym aktem wystąpił z Kościoła Katolickiego« oraz o przesłanie jako potwierdzenia odpisu aktu chrztu z powyższym sprostowaniem».

2. W odpowiedzi na powyżej przytoczone pismo Skarżącego, Proboszcz Parafii poinformował go m.in., iż cyt.: „wpisu do księgi chrztów na podstawie otrzymanego pisma nie mogę dokonać, ponieważ muszę przestrzegać prawa kościelnego, które wymaga, aby zainteresowana osoba oświadczenie o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego złożyła osobiście przed Proboszczem swojego miejsca zamieszkania, w obecności dwóch świadków /osoby dorosłe/. Uprzejmie informuję, że właściwym miejscem dla Pana /zgodnie z Pana miejscem zamieszkania/ jest parafia p.w. [...]. Jeśli Pan dokona aktu wyrzeczenia się wiary przed Proboszczem miejsca zamieszkania, w obecności dwóch świadków, wtedy Proboszcz prześle informację o Pana wyrzeczeniu się wiary do parafii, w której został Pan ochrzczony, czyli do parafii p.w. [...]. Właściwa adnotacja zostanie dokonana w księdze chrztu. Takie są procedury kościelne”.
3. W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły wyjaśnienia Proboszcza Parafii, w których podniósł on m. in., iż cyt.: „[j]ako Proboszcz kieruję się procedurą określoną przez Instrukcję Episkopatu Polski: »Zasady postępowania w sprawie formalnego aktu wystąpienia z Kościoła«, przyjętą 27 września 2008 roku przez Konferencję Episkopatu Polski. Jeśli Skarżący wypełni formalności określone przez powyższą Instrukcję Episkopatu Polski, bezzwłocznie dokonam stosownego wpisu w tutejszych księgach metrykalnych”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 13 lipca 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-576/11), mocą której umorzył postępowanie w sprawie.

W związku z wniesionym przez Skarżącego w ustawowym terminie, tj. [...] sierpnia 2011 r., wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Generalny Inspektor dokonał ponownej analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału, a następnie w dniu 10 października 2011 r. wydał decyzję utrzymującą ww. decyzję w mocy (znak: DOLiS/DEC-852/11).

Skarżący, pismem z dnia [...] października 2011 r., zaskarżył ww. decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt.: II SA/Wa 2558/11) oddalił skargę M.M. (zwanego dalej Skarżącym) na decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 10 października 2011 r. (DOLiS/DEC-852/11), mocą której organ utrzymał w mocy decyzję z dnia 13 lipca 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-576/11), umarzającą postępowanie w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii.

W dniu [...] maja 2012 r. pełnomocnik Skarżącego wniósł od ww. wyroku skargę kasacyjną, wskazując jako podstawę zaskarżenia art. 173 § 1 i art. 174 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.).

Wyrokiem z dnia 18 października 2013 r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt.: I OSK 1487/12) uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu powyższego wyroku NSA wskazał, iż cyt.: „[z] uwagi na to, że sprawa niniejsza dotyczy ochrony danych osobowych oraz wolności sumienia i wyznania, mamy w niej do czynienia z podstawowymi prawami obywatela, ulokowanymi w sferze prawa powszechnego. W konsekwencji sprawa ta musi zostać oceniona na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących, tj. Konstytucji RP i ustaw. Na tle powyższego NSA uznaje za zasadny zarzut naruszenia przepisów postępowania przez organ i akceptujący jego działania Sąd pierwszej instancji. Uchybienie to polega na całkowitym uchyleniu się od próby oceny skuteczności złażonego oświadczenia o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego w kontekście konstytucyjnej zasady wolności sumienia i wyznania oraz niezależności Kościoła Katolickiego i władz publicznych. Stanowi to w przypadku GİODO naruszenie art. 7 i 77 § 1 k.p.a., a w dalszej perspektywie art. 107 § 1 k.p.a. Ocena skuteczności oświadczenia skarżącego złożonego w trybie przepisów Kodeksu cywilnego nie była w ogóle przedmiotem rozważań organu, który bazując tylko na informacji o braku dokonania formalnego aktu wystąpienia z Kościoła Katolickiego, przyjął iż jego kognicja jest w tej sprawie wyłączona.(...) Dodać wypada, iż ocena skuteczności oświadczenia skarżącego o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego w kontekście prawa powszechnego była obowiązkiem organu i WSA z uwagi na treść art. 43 ust. 2 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Wskazany przepis zawiera regułę wyłączającą kompetencje ochronne GİODO w sytuacji, w której zbiór prowadzony przez kościół lub związek wyznaniowy o uregulowanej sytuacji prawnej dotyczy jego członków. W sprawie nie dokonano więc ustalenia, czy w chwili rozstrzygnięcia przez organ, skarżący należał do Kościoła Katolickiego, a więc czy można mu przypisać status członka tej wspólnoty”.

W dniu 27 stycznia 2014 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt.: II SA/Wa 2112/13) wydał wyrok, którym uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję ją poprzedzającą, a także stwierdził, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu w całości, będąc związanym wytycznymi NSA zawartymi w ww. wyroku.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również przepis art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), w myśl którego,

ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podjął czynności mające na celu uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie i ustalił co następuje.

Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii, żądając od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wydania decyzji nakazującej uaktualnienie jego danych osobowych.

W związku z powyższym Generalny Inspektor ponownie odebrał od Księdza Proboszcza wyjaśnienia na okoliczność przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Ksiądz Proboszcz w piśmie, które wpłynęło do Biura Generalnego Inspektora w dniu 23 lipca 2014 r., wskazał, iż cyt.: „(...) uwzględniłem oświadczenie woli i dokonałem wpisu w akcie chrztu p. M.M., następującej treści >>M.M. dnia [...] kwietnia 2011 r. aktem formalnym wystąpił z Kościoła Katolickiego<<”.

Biorąc powyższe pod uwagę Generalny Inspektor zważył co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowym postępowaniu badał, czy Ksiądz Proboszcz Parafii zaniechał wykonania obowiązku uaktualnienia danych osobowych Skarżącego, stosownie do zakresu żądania Skarżącego zawartego w skardze.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ds. ochrony danych osobowych ustalił, iż Ksiądz Proboszcz uwzględnił żądanie Skarżącego i zamieścił w księdze chrztów adnotację, stosownie do żądania Skarżącego.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182) w przypadku naruszenia przepisów ustawy, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych nie jest już kontynuowany, nie ma podstaw do jego dalszego badania (do badania zdarzeń przeszłych, a nie mających miejsca obecnie). Ocena dokonywana przez Generalnego Inspektora w każdym przypadku służy bowiem zbadaniu zasadności skierowania pod adresem określonego podmiotu nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, służącego przywróceniu stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych - jest więc ona uzasadniona i potrzebna tylko o tyle, o ile istnieje stan naruszenia. Jak zostało to już powyżej wskazane, żądanie Skarżącego zostało przez Księdza Proboszcza uwzględnione, zatem stan naruszenia nie jest już kontynuowany.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie

z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 §1 Kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym”.

(B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182) art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.